

Jeg skal forøvrigt udtale, at det er ønskeligt, at Fællesforsatningens Bestaffenhed ikke her omtales videre, end steet er.

Besvarelse: Da jeg antager, at denne Adresseforhandling nu er isærd med at være ført til Ende, skal jeg tillade mig med et Par Ord at anføre Grundene, til at jeg vil afgive min Stemme, saaledes som jeg agter at gjøre. Jeg anseer dette for hensigtsmæssigt ved Sager af denne Bestaffenhed, og jeg gjør det saameget mere i nærværende Tilfælde, som jeg har været i megen Tvivl om, hvorledes jeg skulde afgive min Stemme. Jeg skal ikke gaae ind paa at anføre Tvivl; kun maa det være mig tilladt at gjøre een Bemærkning, at naar man ser den ærede 5te Landsthingsmand for 2den Kreds (Christensen) og den ærede 3die Landsthingsmand for 1ste Kreds (Clausen) at være enige, da maa der vel opstaae Tvivl, om ikke disse to ærede Landsthingsmænd gaae ud fra aldeles forskjellige Ansættelser, hvorpaa de have grundet Adressen. Det forekommer mig imidlertid, at efterat den sidste Depesche fra Udenrigsministeren til den engelske Minister er bleven bekendt, er Stillingen derved bleven forandret. Det Spørgsmaal, der nu foreligger til Besvarelse, synes mig at være dette: Hvorledes vil man forholde sig, hvis det, naar udbortes Vold skulde forsøge at svække den konstitutionelle Forbindelse mellem Danmark og Slesvig, bliver nødvendigt, at udskrive nye særlige Skatter i Kongeriget eller at forhøje de nærværende særlige Skatter i Kongeriget? Svaret herpaa finder jeg i Adressens Ord, naar den siger: „For en saadan Politik er det danske Folk ligesaa beredvilligt nu, som for 15 Aar siden, til at bringe ethvert Offer“. Det er, forekommer det mig, det Spørgsmaal, som foreligger, og saavel det som Svaret derpaa ligger indenfor Landsthingets Kompetence; thi det er fastsat i Grundlovsindskrænkningen, at Tilskudet til Fællesudgifterne fra Kongeriget er en særlig Udgift for Kongeriget; det er en Udgift, som opføres paa Finantsloven; den staaer i Finantslovens § 6 og bevilges af Rigsdagen. Det er vist, at Forpligtelsen for Finantsministeren til at udbetale dette Tilskud ligger i Grundlovsind-

skrænkningen, men Berettigelsen for Finantsministeren til at udbetale det ligger i Finantsloven; thi den indeholder Bevillingen. Derfor mener jeg, at Rigsdagen er fuldkommen kompetent til at ytre sig om en Forhøielse af Skatterne i Tilfælde af en vis Eventualitet. Det er den Kompetence, der i mine Tanker ligger i den anden Passus af Finantslovens § 6. Det er naturligt, at jeg med denne Ansættelse kunde have ønsket Adressen affattet paa en anden Maade, at jeg navnlig kunde have ønsket, at det finantsielle Moment, hvori Rigsdagens Kompetence ligger, var blevet udhævet i Adressen. Der er fremdeles forskjellige Sætninger i Adressen, som jeg kan have Tvivl om, men jeg skjønner ikke rettere, end at Hovedsagen i den ligger i den Sætning, hvortil jeg har tilladt mig at henvide, og da jeg finder, at den ligger indenfor Rigsdagens Kompetence, vil jeg stemme for Adressen.

Ordføreren: De Ord, jeg har paa Hjerte, skulle egentlig gaae ud paa at udtale, hvad jeg ikke vil indlade mig paa. Jeg skal for det Første ikke paany indlade mig paa Kompetencespørgsmaalet. Det er overhovedet et meget ulige Parti, naar der paa den ene Side kæmpes for den juridiske Kompetence og paa den anden Side for den Kompetence, som støtter sig paa den politiske Moral. Den juridiske Kompetence godtgjøres ved Lovsteder, ved Mandater, og den Beviisførelse kan snart være sær- dig og føre til et utvivlsomt Resultat. Den Kompetence derimod, der støtter sig paa den politiske Moral, gaaer tilsidst ud paa et Samvittighedsforhold, den bliver tilsidst staaende ved Betragtningen af det Forhold, hvori den Enkelte eller Repræsentationen staaer til Fædrelandet og Folket under de givne Forhold og Omstændigheder. Jeg antager nu, at ethvert Medlem af Thinget allerede herom er paa det Rene med sig selv, om Forholdene ere af den Bestaffenhed, at de tilskynde, drive til at tage Deel i denne Adresse eller ikke. — Jeg skal fremdeles ikke indlade mig paa et Forsvar for Enkeltighederne med Hensyn til Adressens Indhold og Form. En æret Landsthingsmand fra Kjøbenhavn (Andræ) har underkastet enkelte Dele af den en Kritik; men der gives en Søn-